

Forbigaaende nævne nogle enkelte Punkter, som jeg tror dog kunne have særlig Interesse i Øjeblikket.

Jeg skal saaledes minde om, at da den kjøbenhavnske Indkomstskattelov af 19de Februar 1861 var til Forhandling paa Rigsdagen, var Spørgsmaalet om den kommunale Bæftatning ogsaa brændende, men da gif mæit udenom Spørgsmaalet, fattede det til Side og indførte en midlertidig Bestemmelse i Loven af 19de Februar 1861 § 11, og saa føjede man til, at denne Bestemmelse tilligemed §§ 2 og 3 i samme Lov skulde revideres inden Udgangen af 1864. Det var altsaa en midlertidig Ordning, man den Gang indførte, men Forholdet er jo saaledes, at Kjøbenhavn fører paa denne midlertidige Ordning den Dag i Dag. Denne Revision, der den Gang blev stillet i Udsigt, er aldrig bleven udført. — Noget lignende gælder om den kommunale Bæftatning i alle øvrige Kommuner. Da Kommunallovene af 1867 og 1868 vare under Forhandling her paa Rigsdagen, var Spørgsmaalet om den kommunale Bæftatning ligeledes brændende, men ogsaa da gif man udenom Spørgsmaalet, og i Landkommunallovens § 18 bestemte man blandt andet et vist Forhold mellem Statten paa Hartkorn og Skatten paa Formue og Lejlighed, som skulde være gælbende, indtil en Lov om den kommunale Bæftatning udkom. — De øvrige Forføg, der senere ere gjorte paa at faa Sagen bragt til et Resultat, skal jeg som sagt ikke komme ind paa, men der er dog endnu to Vedtagelser, som jeg maa nævne og væsentlig pege paa, inden jeg gaar over til at omtale det foreliggende Forslag. Der er en Dagsorden, som blev indstillet af et Udvalg i det andet Ting enstemmig; hele Udvalget, baade Højre og Venstre, har været enigt om den. Endvidere vil jeg pege paa Landstingets Dagsorden fra 1882—83. Den Dagsorden, som hele Udvalget i det andet Ting i 1871 blev enigt om, indeholder en Opfordring til Regeringen om næste Aar at fremkomme med et Lovforslag om den kommunale Bæftatning, omfattende alle Landets Kommuner og udgaaende fra den Grundfæftning, at Statten maa være afhængig, baade af Indtægt og af Formue og Lejlighed, altsaa ikke nogen ren Indkomstskat. Det blev altsaa erkendt den Gang fra alle Sider, at det ikke skulde være nogen ren Indkomstskat, men en Skat, der var afhængig, baade af Indtægt og af Formue og Lejlighed, endvidere, at det enkelte Stattebidrag skulde komme baade Opholdskommunen og Næringskommunen til gode — altsaa fuldstændig Enighed om den mellemkommunale Bæftat-

ning — og endelig at denne Bæftatning skulde indrettes saaledes, at den kunde blive Grundlag for en Statsstat. — Dernæst vil jeg gaa over til at minde om Landstingets Dagsorden af 1882—83 ved det saakaldte Monradts Lovforslag, der var vedtaget i Folketinget, og som blev, som den højtærede Indenrigsminister allerede har omtalt, oversendt til Landstinget i Marts 1883. Det kom til 1ste Behandling her i Tinget, blev standset ved en Dagsorden, men alle de Udtalelser, der faldt i dette Ting, lige saa vel som ogsaa selve Dagsordenes Ordlyd indrømme i stærke Udtryk Trangen til en Forandring, til Omordning af den mellemkommunale Bæftatning; en gennemgribende Forandring, siger Dagsordenen, er der i flere Retninger stærk Trang til, særlig i mellemkommunal Henseende. — Videre skal jeg nævne, at der samme Aar kom et Udtrækkende fra 71 Kommuner her i Landet til Rigsdagen om snarest muligt at faa en Forandring i de kommunale Statteregler.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale enkelte af de Grunde, som i Tidernes Løb særlig have været fremførte for Nødvendigheden af at faa en Reform af den kommunale Bæftatning. Jeg betragter det som naturligt at nævne disse Grunde, fordi de have særlig Vægt ogaa i dette Øjeblik ikke mindre end tidligere. — En væsentlig Grund, som man fra alle Sider har været enigt om, er den, at der i de forskellige Kommuner habes meget forskellige Regler for Bæftalningen, og det erkendes jo fra alle Sider, at man saadan hist og her ligner paa en vis Maaade paa bedste Bæftub. Ganste vist kan det nok siges, at med Mærene er den kommunale Øgthighed i Kommunerne forøget, men ikke desto mindre vil det almindelig erkendes, at der savnes saadanne ensartede Regler. Jeg antager, at selve de ærede Medlemmer af dette Ting, som have haft med kommunal Ligning at gøre, have følt Savnet af saadanne Regler, og jeg antager, det er gaaet ærede Medlemmer, som det er gaaet mig; jeg for mit Vedkommende har nemlig fundet mig nødt til, i Mangel af saadanne Regler, at lave nogle selv. Jeg har ikke kunnet være med til nogen Bæftalning paa bedste Bæftub. — Det er den første almindelige Grund, der har været nævnt og nævnt med Rette, men en anden Grund har været skudt mere i Forgrunden, nemlig Hensynet til den mellemkommunale Bæftatning. Der har jo saa ofte været fremført baade hist og her det ubillige i, at der gennem en Næring kunde paaføres en Kommune meget betydelige Udgifter, uden at samme Kommune havde Lejlighed til at